

tale om investeringer i vores fremtid, som vil give både arbejdspladser og udviklingsmuligheder for Danmark.

Man kan bare nævne den danske vindkraftindustri, som aldrig var blevet til noget, medmindre vi havde satset, og som i dag er en af de mest succesrige industrigrene og også den med det største fremtidspotentiale i sig.

Det er et svar til hr. Vesselbo: Det her er jo en investering i fremtiden. Vi ser på investeringer i fremtiden som noget godt og ikke som noget negativt.

Kl. 18.00

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Søren Gade, derefter er det hr. Kim Andersen for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Søren Gade (V):

Jeg er lidt ked af, at hr. Svend Auken slet ikke kan se noget positivt i regeringens klimastrategi. Jeg mener, at også Socialdemokratiet på et tidspunkt har udtalt sig meget positivt om teknologioverførsel til mindre udviklede lande, og jeg synes jo netop, at der i den klimastrategi, der er lagt op til, er et stort islæt af mulighed for at teknologioverføre til mindre udviklede lande.

Her tænker jeg selvfølgelig på Joint Implementation. Jeg er godt klar over, at nogle har set på de projekter med meget skeptiske øjne, men det er jo således, at nu er resultaterne fra de første projekter med Joint Implementation i Østlandene jo kommet, og her kan man altså for relativt få midler spare en masse CO₂-udslip, samtidig med at man teknologioverfører og derved sætter de enkelte lande i stand til fremover selv at varetage reduktion af deres CO₂-udslip.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jamen jeg prøver så for tredje gang. Det er også i orden, det har jeg forståelse for, for der er mange spørgsmål at holde rede i, og vi skal have tid til at samle det hele op, og vi skal i øvrigt også – synes jeg – tale ordentligt til hinanden.

Hr. Auken sagde i sin ordførertale med henvisning til Clean Development, Joint Implementation og kvoterne, at al anstændighed siger, at man ikke bruger disse mekanismer. Videre i sin tale sagde hr. Auken, at kvotehandel er et dårligt instrument.

Så er det såmænd bare, at jeg stille og roligt spørger hr. Auken, om han ikke vil bekræfte, at

det var hr. Auken, der som ansvarlig minister i 1997 på Danmarks vegne indgik en Kyotoaftale, som indeholdt netop disse virkemidler. Det er bare det, jeg gerne vil have bekræftet. Det må hr. Auken da have forstået nu og også rimelig let kunne af- eller bekræfte.

Jeg er i det hele taget lidt ked af, at hr. Auken har så vanskeligt ved at forholde sig til det, der blev indgået i 1997, og nu åbenbart vender på en tallerken. Jeg tror, at han skader den virkelige sag med den holdning og sender nogle dårlige signaler.

(Kort bemærkning).

Per Dalggaard (DF):

Jeg vil gerne anholde det begreb, hr. Svend Auken har brugt utallige gange, nemlig køb af varm luft. Det er ligesom et begreb, der skal få det til at lyde over for folk, at det, der købes, er decideret varm luft, og at det ikke har en pind med CO₂-reduktionen at gøre. Det er selvfølgelig – havde jeg nær sagt – ikke rigtigt. Det at købe varm luft er jo sådan set at købe en reduktion, at foranstalte reduktion af CO₂-udslip i de andre lande.

Det, jeg vil spørge om, er det forslag til vedtagelse, som Socialdemokratiet har fremsat, som jeg desværre ikke lige har her, men jeg prøver at huske lidt af det, hvor der står noget om reduktion af drivhusgasser i Danmark. Jeg vil gerne spørge hr. Svend Auken: Hvordan kan hr. Auken sørge for, at den drivhusreduktion, som den her vedtagelse skal medføre, kun finder sted i Danmark? Hvordan kan man nøjes med kun at reducere CO₂ i Danmark? Jeg mener: Hænger atmosfæren ikke sammen, eller hvordan vil man gøre det?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Svend Auken, derefter hr. Ulrik Kragh, fru Aase D. Madsen og fru Helga Moos.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jo, jeg er i højeste grad tilhænger af teknologioverførsel og samarbejde. Det er derfor, at vi i min tid – i øvrigt bakket op af et meget stort flertal i Folketinget – gennemførte en af de mest succesrige satsninger i danmarkshistorien, nemlig den internationale miljøbistand. Derfor var det et af mit livs største skuffelser, at 75-80 pct. blev stoppet, herunder blev også det projekt i Rumænien, som hr. Vesselbo og andre har rost til skyerne, stoppet i sin tid.